

Ps 33 (32) / wg BT wyd. 4 /

¹ Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana,
prawym przystoi pieśń chwały.

² Sławcie Pana na cytrze,
śpiewajcie Mu przy harfie o dziesięciu strunach.

³ Śpiewajcie Jemu pieśń nową,
pełnym głosem pięknie Mu śpiewajcie!

⁴ Bo słowo Pana jest prawe,
a każde Jego dzieło niezawodne.

⁵ On miłuje prawo i sprawiedliwość:
ziemia jest pełna łaskowości Pańskiej.

⁶ Przez słowo Pana powstały niebiosy
i wszystkie ich zastępy przez tchnienie ust Jego.

⁷ On gromadzi wody morskie jak w worze:
oceany umieszcza w zbiornikach.

⁸ Niech cała ziemia boi się Pana
i niech się Go lękają wszyscy mieszkańcy świata!

⁹ Bo On przemówił, a wszystko powstało;
On rozkazał, a zaczęło istnieć.

¹⁰ Pan udaremnia zamiary narodów;
wniwecz obraca zamysły ludów.

¹¹ Zamiar Pana trwa na wieki;
zamysły Jego serca - poprzez pokolenia.

¹² Szczęśliwy lud, którego Bogiem jest Pan –
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.

¹³ Pan patrzy z nieba,
widzi wszystkich synów ludzkich.

¹⁴ Spogląda z miejsca, gdzie przebywa,
na wszystkich mieszkańców ziemi:

¹⁵ On, który ukształtował każdemu z nich serce,

On, który zważa na wszystkie ich czyny.

¹⁶ Nie uratuje króla liczne wojsko
ani wojownika nie ocali wielka siła.

¹⁷ W koniu zwodniczy ratunek
i mimo wielkiej swej siły nie umknie.

¹⁸ Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją,
nad tymi, co ufają Jego łasce,

¹⁹ aby ocalił ich życie od śmierci
i żywił ich w czasie głodu.

²⁰ Dusza nasza wyczekuje Pana,
On jest naszą pomocą i tarczą.

²¹ W Nim przeto raduje się nasze serce,
ufamy Jego świętemu imieniu.

²² Niech nas ogarnie łaska Twoja Panie,
według ufności pokładanej w Tobie!

Wołajcie radośnie na cześć Pana! Często sięgam po Psalm 33, jeden z licznej grupy pochwalnych psalmów. I ze względu na jego literacką kompozycję, jak też opis majestatu Boga. W tym psalmie mamy liczne „synonimiczne” paralelizmy, a więc powtórzenia myśli, które nadają charakterystyczny rytm tej modlitwie. W rozpoczynających psalm wezwaniach do uwielbienia Boga (ww. 1-3) intensyfikują one zachętę do modlitwy, wskazując kto, albo w jakiej moralnej postawie powinien zwracać się do Boga (sprawiedliwi, prawi), w jakim usposobieniu (radośnie, pełnym głosem, pięknie), i w jakiej oprawie (na cytrze, przy harfie).

Bo słowo Pana... Psalmista wysławia Boga w Jego słowie, które jest prawe i niezawodne. O tym świadczą też dzieła Boże na ziemi. Cały wszechświat, który powstał przez słowo Pana, i którym On roztropnie rządzi. To słowo odzwierciedla wieczny plan Boga, wobec którego marność są zamysły ludzkie. W tej części psalmu powtórzenia podkreślają, że wszystko dokonuje się dokładnie, zgodnie ze słowem Bożym.

Pan patrzy z nieba... „Oko” Bożej Opatrzności spogląda na wszystkich mieszkańców ziemi i ocenia wszystkie ich intencje i czyny. Psalmista wyraża zaufanie wobec Pana, który opiekuje się tymi, którzy Mu ufają. W Nim pewniejsza ochrona, niż w militarnej sile. On ocala z niebezpieczeństwa śmierci od miecza i głodu. Dlatego Jemu można z ufnością i radością zawierzyć swoją przyszłość. I prosić Go, by otaczał nas zawsze swą łaską.

**Boże, Ty zawsze troszczysz się o ten świat, który stworzyłeś, w Twojej dobroci i mądrości.
Uwielbiamy Cię na wieki. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.**

o. Michał Baranowski OFMConv